

61997J0134

Domstolens Dom (Sjette Afdeling) af 12. november 1998. - Victoria Film A/S. - Anmodning om præjudiciel afgørelse: Skatterättsnämnden - Sverige. - Tiltrædelsesakten for Kongeriget Sverige - Sjette momsdirektiv - Overgangsbestemmelser - Fritagelser - Tjenesteydelser præsteret af forfattere og kunstnere, herunder udøvende kunstnere - Domstolen ikke kompetent. - Sag C-134/97.

Samling af Afgørelser 1998 side I-07023

Sammendrag
Dommens præmisser
Afgørelse om sagsomkostninger
Afgørelse

Nøgleord

Praejudicielle spoergsmaal - forelaeggelse for Domstolen - national ret, jf. traktatens artikel 177 - begreb - »Skatteraettsnaemnden«, der hovedsageligt har en administrativ funktion - ikke omfattet

(EF-traktaten, art. 177)

Sammendrag

De nationale retsinstanser kan kun forelaegge spoergsmaal for Domstolen, hvis der verserer en tvist for dem, og hvis forelaeggelsen sker med henblik paa afgoerelse af en retssag. »Skatteraettsnaemnden«, som hovedsagelig har en administrativ funktion, kan saaledes ikke forelaegge spoergsmaal for Domstolen. Skatteraettsnaemnden, der ikke har til opgave at proeve lovligheden af skattemyndighedernes afgoerelser, men derimod skal traeffe den foerste afgoerelse om beskatningen af en bestemt transaktion, skal ikke afgoere en tvist.

Dommens præmisser

1 Ved kendelse af 20. februar 1997, indgaaet til Domstolen den 7. april 1997, har Skatteraettsnaemnden i medfoer af EF-traktatens artikel 177 stillet tre praejudicielle spoergsmaal om fortolkningen af akten vedroerende vilkaarene for Republikken OEstrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltraedelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europaeiske Union (EFT 1994 C 241, s. 21, herefter »tiltraedelsesakten«), sammenholdt med artikel 28, stk. 3, litra b), i Raadets sjette direktiv 77/388/EOEF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsaetningsafgifter - Det faelles mervaerdiavgiftssystem:

ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1, herefter »sjette direktiv«) og med punkt 2 i bilag F til dette direktiv.

2 Disse spoergsmaal er rejst i forbindelse med en anmodning om forhaandsbesked, som selskabet Victoria Film A/S (herefter »Victoria«) har indgivet til Skatteraettsnaemnden.

3 Victoria, som har hjemsted i Danmark, udoever gennem sit svenske datterselskab virksomhed med kommerciel filmproduktion i Sverige. Den 1. august 1996 paabegyndte Victoria indspilning i Sverige af visse film, hvortil rettighederne til fremvisning i tv og biografer skulle overdrages til andre selskaber.

4 I Sverige var overdragelse af ophavsrettigheder til film imidlertid momsfritaget i henhold til kapitel 3, § 11, stk. 1, i merværdesskattelagen (1994:200) (den svenske lov om merværdiafgift) i den udgave, der var i kraft indtil den 31. december 1996, sammenholdt med bestemmelserne i lagen om upphovsraett til litteraera och konstnaerliga verk (1960:729) (den svenske ophavsretslov). Som foelge af en lovaendring gaelder dette ikke fra og med den 1. januar 1997.

5 Den 6. marts 1996 anmodede Victoria Skatteraettsnaemnden om forhaandsbesked om, hvorvidt overdragelsen af filmrettigheder var momspligtig selv foer den 1. januar 1997, saaledes at selskabet havde fradragsret for indgaaende moms.

6 Victoria har gjort gaeldende, at Kongeriget Sverige ikke havde hjemmel til at opretholde en saadan fritagelse i medfoer af punkt 2, litra aa), i bilag XV, afsnit IX, til tiltraedelsesakten sammenholdt med artikel 28, stk. 3, litra b), i sjette direktiv og med punkt 2 i bilag F til direktivet.

7 Skatteraettsnaemnden kan efter anmodning fra en skatte- eller afgiftspligtig afgive forhaandsbesked i skatte- og afgiftsspoergsmaal. Naevnets virksomhed og betingelserne for at afgive en forhaandsbesked er fastsat i lagen om foerhandsbesked i taxeringsfraaгор (1951:442) (den svenske lov om forhaandsbesked i skatte- og afgiftsansaettelsesspoergsmaal mv.) samt for saa vidt angaar forhaandsbesked i momsspoergsmaal i kapitel 21 i merværdesskattelagen.

8 I henhold til disse bestemmelser bestaar Skatteraettsnaemnden af to afdelinger, én for direkte og én for indirekte afgifter. Regeringen udnaevner de atten faste medlemmer og suppleanter for en periode, der ikke kan overstige fire aar. Blandt medlemmerne har formaendene for de to afdelinger uddannelse som dommer og er fuldtidsansatte. De oevrige medlemmer har deres fuldtidsbeskaeftigelse ved domstole, offentlige myndigheder, private virksomheder eller faglige sammenslutninger.

9 Finder Skatteraettsnaemnden, at en anmodning under hensyn til dens indhold ikke straks boer afvises, indhentes Riksskatteverkets udtalelse i sagen. Antages anmodningen til behandling, giver naevnet i det omfang, det antages at burde ske, besked om, hvordan det spoergsmaal, der er forelagt naevnet, skal afgoeres ved forespoergerens skatteansaettelse.

10 En forhaandsbesked kan indbringes for Regeringsraetten (Sveriges hoejeste forvaltningsdomstol) af forespoergeren eller af Riksskatteverket. En forhaandsbesked, der har faaet retskraft, skal foelges ved skatteansaettelsen, hvis og i det omfang den, der har anmodet om forhaandsbeskeden, kraever det. Forhaandsbeskeden er saaledes bindende for staten, hvis forespoergeren stiller krav om det, medmindre der efterfoelgende sker aendringer i love eller andre bestemmelser.

11 Paa dette grundlag har Skatteraettsnaemnden forelagt Domstolen foelgende spoergsmaal:

»1) Indebaerer artikel 28, stk. 3, litra b), i sjette momsdirektiv, sammenholdt med punkt 2 i bilag F til direktivet og under hensyn til indholdet af punkt 2, litra aa), i afsnit IX, Beskatning, i bilag XV til tiltraedelsestraktaten mellem Den Europaeiske Unions medlemsstater og Sverige om Sveriges

tiltraedelse af Den Europaeiske Union, at Sverige har ret til at have bestemmelser i sin nationale lovgivning af det indhold, som gaelder i henhold til merværdeesskattelagens (den svenske lov om merværdiafgift) kapitel 3, § 11, stk. 1, i den affattelse, der var gældende til og med den 31. december 1996?

Saaframt spørgsmaalet besvares benægtende, ønskes ogsaa det følgende spørgsmål besvaret.

2) Indebaerer det forhold, at artikel 28, stk. 3, litra b), ikke tillader, at der i national lovgivning bestaar en afgiftsfritagelse for en omsætning som den, der omhandles i spørgsmål 1, at denne bestemmelse, bestemmelserne i artikel 6, stk. 1, eller eventuelt nogen anden bestemmelse i sjette direktiv har saakaldt direkte virkning i den her omhandlede henseende og derfor over for en national myndighed kan paaberaabes af den, der omsætter saadanne rettigheder, som begrundelse for, at omsætningen skal behandles som en afgiftspligtig omsætning?

Saaframt ogsaa dette spørgsmål besvares benægtende, ønskes ogsaa det følgende spørgsmål besvaret.

3) Kan den, der omsætter rettighederne, alligevel goere gældende, at der er fradragsret i henhold til artikel 17, stk. 2, eller nogen anden bestemmelse i direktivet, dvs. har den nævnte bestemmelse direkte virkning, selv om omsætningen ikke foerer til, at der opstaar udgaaende afgift?»

12 Kommissionen har gjort gældende, at Domstolen ikke er kompetent til at besvare de af Skatteraettnaemnden stillede spørgsmål. Kommissionen har navnlig gjort gældende, at nævnet ikke udoever nogen doemmende myndighed i traktatens artikel 177's forstand, idet dets virksomhed snarere forekommer at have administrativ karakter. I denne forbindelse har Kommissionen fremhaevet, at selv om det er sandsynligt, at en anmodning om forhaandsbesked oftest fremsættes, fordi skatteyderen og skatteforvaltningen har forskellige standpunkter, ses der ikke at vaere nogen væsentlig forskel mellem en afgivet forhaandsbesked og en afgørelse truffet af skatteforvaltningen med hensyn til beskatningen.

13 Den svenske regering har heroverfor gjort gældende, at Skatteraettnaemnden er en ret i den forstand, hvori udtrykket anvendes i traktatens artikel 177. Den har paapeget, at der indledes en procedure ved Skatteraettnaemnden, naar der foreligger en tvist, idet skatteyderen ikke har noget behov for en forhaandsbesked, hvis han og skatteforvaltningen er enige om det paagældende beskatningsspørgsmaal.

14 Det bemaerkes i denne forbindelse, at det fremgaar af fast retspraksis, at de nationale retsinstanser kun kan forelaegge spørgsmål for Domstolen, hvis der verserer en tvist for dem, og hvis forelaeggelsen sker med henblik paa afgørelse af en retssag (kendelse af 5.3.1986, sag 318/85, Greis Unterweger, Sml. s. 955, præmis 4, og dom af 19.10.1995, sag C-111/94, Job Centre, Sml. I, s. 3361, præmis 9).

15 Selv om der i denne sag foreligger omstaendigheder, som kunne tale for, at Skatteraettnaemnden anses for at udoeve doemmende myndighed - herunder navnlig den uafhaengige stilling, nævnet har som foelge af dets oprettelse ved lov, og dets kompetence til at traeffe afgørelser med bindende virkning ved anvendelse af retsregler - medfoerer andre forhold imidlertid, at det maa konkluderes, at nævnet hovedsagelig har en administrativ funktion.

16 Der maa navnlig tages hensyn til det forhold, at den afgiftspligtiges situation ikke har givet anledning til nogen afgørelse fra skattemyndighederne, før anmodningen om forhaandsbesked blev indgivet til Skatteraettsnaemnden. Naevnet har saaledes ikke til opgave at proeve lovligheden af disse myndigheders afgørelser, men skal derimod træffe den første afgørelse om beskatningen af en bestemt transaktion.

17 Naar Skatteraettsnaemnden efter anmodning fra den skatte- eller afgiftspligtige afgiver forhaandsbesked om et beskatnings- eller afgiftsspoergsmaal, udoever det en ikke-judiciel funktion, som i øvrigt i andre medlemsstater udtrykkeligt varetages af skatte- og afgiftsmyndighederne. Hvad angaar karakteren af Skatteraettsnaemndens forhaandsbeskeder kan man sammenligne den med den ordning, der findes vedroerende fortoldningsspoergsmaal, hvor det er de nationale toldmyndigheder, som paa forhaand kan meddele bindende tarifieringsoplysninger til en borger efter dennes anmodning i medfør af artikel 12 i Raadets forordning (EOEF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

18 Skatteraettsnaemnden udoever saaledes en administrativ funktion, naar den afgiver en bindende forhaandsbesked, som skatteyderen kan have interesse i, idet han bedre kan planlægge sin virksomhed, men den har ikke til opgave at afgøre en tvist. Det er kun i tilfælde af, at skatteyderen eller Riksskatteverket anlaegger sag til prøvelse af en forhaandsbesked, at den ret, der behandler sagen, i traktatens artikel 177's forstand kan anses for at udoeve dømmende myndighed med det formaal at kontrollere lovligheden af en afgørelse om beskatning af en skatteyder.

19 Det følger heraf, at Domstolen ikke har kompetence til at tage stilling til de af Skatteraettsnaemnden stillede spoergsmaal.

Afgørelse om sagsomkostninger

Sagens omkostninger

20 De udgifter, der er afholdt af den svenske og den finske regering samt af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for Skatteraettsnaemnden, tilkommer det dette at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

Afgørelse

Paa grundlag af disse praemisser

kender

DOMSTOLEN

(Sjette Afdeling)

for ret:

Domstolen er ikke kompetent til at besvare de spoergsmaal, der er stillet af Skatteraettsnaemnden ved forelaeggelseskendelse af 20. februar 1997.

